

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/10/2020
Identifikačné číslo spisu: 3011899845
Dátum vydania rozhodnutia: 28.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3011899845.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Plzeňský Prazdroj Slovensko, a.s., (pôvodne Pivovary Topvar, a.s.), so sídlom Pivovarská 9, 082 21 Veľký Šariš, IČO: 31 648 479, proti povinnej: J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X/X, XXX XX U., zastúpenej opatrovníčkou T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, XXX XX U., o vymoženie istiny 103,20 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza, pod sp. zn. 0Er/86/1997, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. decembra 2011, č. k. 6CoE/181/2011-303, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinnej o d m i e t a .

II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 24. novembra 2010, č. k. 0Er/86/1997-276, návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Povinná sa svojimi podaniami zo dňa 03.05.2010, 04.05.2010 a 21.05.2010 domáhala zastavenia exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a/ a g/ Exekučného poriadku. Rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tým, že aplikácia ust. § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku nie je možná, pretože sa vzťahuje na prípady, kedy exekučný titul nikdy neexistoval, neuplynula lehota na plnenie alebo rozhodnutie stratilo vykonateľnosť v dôsledku jeho zmeny. Súd prvej inštancie poukázal na to, že exekúcia je vedená na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. apríla 1996, č. k. 14Cb/115/96-32, právoplatný dňa 14.05.1996 a vykonateľný dňa 17.05.1996 (ďalej len „rozsudok“). Súd prvej inštancie zdôraznil, že exekučný súd nie je oprávnený zasahovať alebo posudzovať vzťahy medzi účastníkmi, ktoré predchádzali vydaniu rozsudku ako exekučného titulu. V súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného titulu súd prvej inštancie skonštatoval, že povinná neuviedla žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by bolo možné exekúciu vyhlásiť za neprípustnú. K námietke premlčania povinnej súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie ešte pred uplynutím premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, nakoľko nezistil ani žiadne iné dôvody, pre ktoré by exekúcia mohla byť zastavená.

2. Na odvolanie povinnej Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 14. decembra 2011, č. k.

6CoE/181/2011-303, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd skonštatoval, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., lebo sa jedná o rozhodnutie vecne správne. Správnosť záveru súdu prvej inštancie, keď návrh na zastavenie exekúcie zamietol, odvolací súd skonštatoval v tej súvislosti, že oprávnený uplatnil svoj nárok priznaný rozsudkom návrhom na vykonanie exekúcie v 10-ročnej premlčacej dobe podľa ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko povinná v rámci odvolania neuviedla žiadne nové a právne významné skutočnosti, súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nevyhovela. Za relevantnú odvolací súd nepovažoval ani námietku povinnej týkajúcu sa dobrých mravov podľa ust. § 3 Občianskeho zákonníka súvisiacu s tým, že príslušenstvo pohľadávky presahuje jej istinu. Odvolací súd zdôraznil, že návrh na vykonanie exekúcie nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. V závere odvolací súd skonštatoval, že odvolanie povinnej je neopodstatnené, a preto bolo potrebné uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná (ďalej aj ako „dovolateľka“) na súd prvej inštancie dňa 30.03.2012 dovolanie (č. l. 306 spisu), ktorého prípustnosť odôvodnila ust. § 237 O.s.p. Povinná v rámci svojho dovolania namietala, že exekučný titul, ktorým je rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. apríla 1996, č. k. 14Cb/115/96-32, jej nebol doručený v čase jeho vydania, ale až v roku 2002 na jej požiadanie. S rozsudkom ako exekučným titulom povinná nesúhlasila a namietala skutkové okolnosti v konaní, v ktorom bol rozsudok vydaný. Na základe uvedeného bola povinná toho názoru, že je daný dôvod, aby sa dovolací súd zaoberal správnosťou tohto rozsudku. Ďalej povinná namietala nezákonnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, a to s poukazom na nedostatočné odôvodnenie. Povinná v dovolaní žiadala rozsudok (exekučný titul) preskúmať, nakoľko sumu vymáhanú v exekučnom konaní už zaplatila oprávnenému, čím sa pohľadávka podľa jej názoru vymáha duplicitne. Obdobnú argumentáciu povinná použila aj vo svojom podaní označenom ako „Dovolanie“ doručenom súdu prvej inštancie dňa 12.04.2012 (č. l. 339 spisu).

4. Oprávnený sa k podaniam pripomínajúcim dovolanie povinnej nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala povinná, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinnej je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

7. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle ust. § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

8. V danom prípade, zo spisu vyplýva, že dovolateľka podala podania pripomínajúce dovolanie sama (č. l. 306 a 339 spisu). Výzvou obsiahnutou v uznesení súdu prvej inštancie zo dňa 21. mája 2012, č. k. 0Er/86/1997-340 (ďalej aj „výzva 1“), bola povinná vyzvaná, aby podanie zo dňa 23.05.2010, podanie JUDr. Vladimíra Štrbika zo dňa 08.12.2010, podanie doručené súdu prvej inštancie dňa 30.03.2012, podanie zo dňa 11.04.2012 označené ako „Dovolanie“ podané zrejme proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11. februára 2010, č. k. 5CoE/170/2009-247, a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. decembra 2011, č. k. 6CoE/181/2011-303, doplnila s tým, že ju súd prvej inštancie osobitne upozornil na povinnosť právneho zastúpenia v dovolacom konaní s tým, že ustanovený právny zástupca, JUDr. Vladimír Štrbík, nebol ustanovený aj na jej zastupovanie v dovolacom konaní, na ktoré sa u právneho zástupcu vyžaduje osobitné plnomocenstvo. Rovnako súd prvej inštancie povinnú poučil o ust. § 30 O.s.p., podľa ktorého účastníka, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci, o ktorej možnosti súd účastníka poučí. Súd prvej inštancie určil povinnej lehotu 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy 1 na predloženie plnomocenstva právnenému zástupcovi na dovolacie konanie, resp. na podanie žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, o ktorej bude súd rozhodovať tak, že ju odkáže na Centrum právnej pomoci a predloží podania na rozhodnutie dovolaciemu súdu. Pre prípad nesplnenia uloženej povinnosti súd prvej inštancie povinnú poučil, že bude dovolacie konanie zastavené. Uvedená výzva 1 bola doručená ustanovenému právnenému zástupcovi povinnej, JUDr. Vladimírovi Štrbikovi, dňa

22.05.2012.

9. Listom doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.05.2012 (č. l. 343 spisu) sa povinná domáhala pridelenia nového advokáta podľa ust. § 30 O.s.p., konkrétne JUDr. Jána Kokindu. Ďalším listom doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.05.2012 (č. l. 344 spisu) povinná žiadala o pridelenia nového advokáta (zmenu advokáta) s tým, že trvala na vypovedaní plnej moci JUDr. Vladimírovi Štrbíkovi dňa 14.04.2011 (č. l. 295 spisu) a ustanovení JUDr. Jána Kokindu ako jej nového právneho zástupcu. V podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 28.05.2012 (č. l. 348 spisu) povinná vyjadrila svoj nesúhlas s výzvou 1 (č. l. 340 spisu).

10. Listom zo dňa 14.12.2012 (č. l. 376 spisu) doručeným povinnej dňa 21.12.2012 súd prvej inštancie povinnej oznámil, že jej žiadosti o zmenu ustanoveného obhajcu zo dňa 22.05.2012 nevyhovuje s tým, že žiadateľ (povinná) nemá právo vyberať si, kto jej má byť ustanovený z radov advokátov. Rovnako súd prvej inštancie dopytoval povinnú v lehote 30 kalendárnych dní o informáciu, či požiadala o bezplatnú právnu pomoc a s akým výsledkom.

11. Povinná podala žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, ktorá bola doručená Centru právnej pomoci dňa 04.02.2013. O podanej žiadosti povinnej rozhodlo Centrum právnej pomoci rozhodnutím zo dňa 23.09.2013, sp. zn. 2N/1684/2013, že povinnej nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznalo. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že povinná sa domáhala právnej pomoci práve v súvislosti s dovolaním podaným voči uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. decembra 2011, č. k. 6CoE/181/2011-303. Centrum právnej pomoci z obsahu súdneho spisu zistilo, že povinná zmeškala lehotu na podanie dovolania voči uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. decembra 2011, č. k. 6CoE/181/2011-303, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2012, pričom povinná doručila dovolanie na súd prvej inštancie až dňa 30.03.2012. Vzhľadom na to, že povinná Centru právnej pomoci nepredložila žiadny dôkaz o tom, že podala predmetné dovolanie včas, Centrum právnej pomoci dospelo k záveru, že nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Týmto Centrum právnej pomoci skonštatovalo, že povinná nespĺnila jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, čo bolo dôvodom negatívneho rozhodnutia o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

12. O odvolaní povinnej voči rozhodnutiu Centra právnej pomoci zo dňa 23.09.2013, sp. zn. 2N/1684/2013, rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 22. januára 2014, č. k. 9Sp/80/2013-40 (č. l. 418 spisu) tak, že rozhodnutie Centra právnej pomoci potvrdil s tým, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v Bratislave sa stotožnil so závermi Centra právnej pomoci v tom, že dovolania povinnej doručené súdu prvej inštancie dňa 30.03.2012 a dňa 12.04.2012 (č. l. 306 a 339 spisu) boli podané oneskorene, teda po uplynutí lehoty jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Nakoľko má uvedené za následok zrejmu bezúspešnosť sporu v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. b/ ZPPP, nebola podľa Krajského súdu v Bratislave splnená jedna z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave preskúmané rozhodnutie Centra právnej pomoci vyhodnotil ako vydané v súlade so zákonom, a preto ho potvrdil (ust. § 250q ods. 2 O.s.p.).

13. Opätovnou výzvou obsiahnutou v uznesení zo dňa 9. júna 2016, č. k. 0Er/86/1997-421 (ďalej len „výzva 2“), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.06.2016, súd prvej inštancie vyzval povinnú, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia doplnila svoje písomné podanie zo dňa 23.05.2010, podanie JUDr. Vladimíra Štrbika zo dňa 08.12.2010, podanie zo dňa 01.05.2011 označené ako „Mimoriadne dovolanie“, podanie doručené súdu prvej inštancie dňa 30.03.2012, podanie zo dňa 11.04.2012 označené ako „Dovolanie“, podanie zo dňa 27.05.2012 označené ako „10 dňová výzva na doplnenie“, podanie zo dňa 17.03.2014 označené ako „Podnet na podanie odvolania predsedovi Najvyššiemu súdu SR“, z obsahu ktorých je zrejmé, že mieni podať dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11. februára 2010, č. k. 5CoE/170/2009-247 a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. decembra 2011, č. k. 6CoE/181/2011-303. Doplnenie uvedených podaní mala povinná uskutočniť tak, aby z nich bolo zrejmé, čoho sa povinná domáha, v akom rozsahu rozhodnutie odvolacieho súdu napáda, aby uviedla spôsobilý dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 O.s.p. a dôkazy, ktoré sa majú podľa nej vykonať na preukázanie dôvodov dovolania. Predmetnou výzvou 2 bola povinná zároveň poučená o povinnosti účastníka konania byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom už pri podaní dovolania, pokiaľ sám nemá právnické vzdelanie, pretože bolo zrejmé, že uvedené podania podala povinná sama. Súd prvej inštancie povinnú rovnako poučil o následkoch nedoplnenia jej podaní v určenej lehote v súlade s ust. § 241 ods. 4 veta druhá O.s.p.

14. Na výzvu 2 povinná reagovala listom (č. l. 422 spisu) doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.06.2016, kde zdôraznila, že JUDr. Vladimírovi Štrbíkovi plnomocenstvo vypovedala dňa 14.04.2011, pretože poškodzoval jej záujmy. Ďalej poukázala na to, že má právo vzdať sa svojho práva na právnu pomoc, pričom právne zastúpenie nemôže vzniknúť alebo trvať, pokiaľ má zastúpený výhrady.

15. Z obsahu súdneho spisu je dovolaciemu súdu okrem iného zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. decembra 2019, č. k. 7Ps/4/2019-98 (č. l. 455 spisu), bola povinnej obmedzená spôsobilosť na právne úkony. Za opatrovníčku povinnej bola ustanovená T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, XXX XX U., ktorá je oprávnená a povinná povinnú zastupovať okrem iného aj pred súdmi.

16. V danom prípade zo spisu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že povinná v čase pred rozhodnutím o obmedzení spôsobilosti na právne úkony povinnosť zastúpenia advokátom v dovolacom konaní, napriek výzve 1 a výzve 2, ktorými bola okrem iného upozornená na túto jej zákonnú povinnosť (predložiť osobitnú plnú moc udelenú advokátovi na jej zastupovanie v dovolacom konaní) a poučená aj o následkoch nesplnenia tejto povinnosti, túto nesplnila, ani s prihliadnutím na právoplatné rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 23.09.2013, sp. zn. 2N/1684/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.03.2014.

17. Z uvedeného dôvodu má dovolací súd za preukázané, že na strane povinnej nie je splnená podmienka povinného právneho zastúpenia v dovolacom konaní zakotvená v ust. § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., o následkoch nesplnenia ktorej bola povinná výzvou 1 a výzvou 2 poučená.

18. Podmienku povinného zastúpenia advokátom, alebo osobou s právnickým vzdelaním druhého stupňa v dovolacom konaní taxatívne ustanovuje aj ust. § 429 ods. 1 a 2 písm. a/, b/, c/ C. s. p.

19. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. decembra 2011, č. k. 6CoE/181/2011-303, podľa ust. § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.